

[Lilli Gyldenkilde]

Må jeg godt lige have lov at sige: Kunne vi ikke løse den lille uretfærdighed, jeg her gør opmærksom på, i stedet for at sige, at dette sandelig ikke er nok, vi må have et meget bedre og meget større forslag, som koster endnu flere penge end den lille smule, jeg foreslår her?

Jeg synes, det er for galt, men jeg forstår godt, at det netop er de to parter, jeg her taler om, nemlig arbejdsministeren og Socialdemokratiet, der jo får visse pensionsvanskeligheder fremover, altså de to partier, der samstemmede faktisk siger, at vi ikke kan løse en lille uretfærdighed, fordi vi ikke ændrer hele pensionspolitikken. Det synes jeg er for galt, og det er mit håb ved at sige det på nuværende tidspunkt, at vi ikke bare får en gang eftersnak af, hvad der er sagt indtil nu.

Hvis man læser forslaget, så vil man se, at det bare handler om det problem, at en enke, som selv har optjent ATP, kan vælge at få sin afdøde mands ATP-beløb udbetalt, men hun kan kun få det halve under forudsætning af, at det er større end hendes eget. Det er altså at gøre lidt grin med folk, der indbetaler til arbejdsmarkedspensionen generelt, at man laver nogle ordninger, hvorefter folk ikke kan få deres egne penge udbetalt.

Det er her, jeg mener, at både Socialdemokratiet og De Konservative vil få nogle store problemer med at blive ved med at forklare befolkningen, hvad det egentlig er for pensionsordninger, man laver, når man aldrig kan få retten en uretfærdighed.

Her er kun tale om en lille rettelse af en uretfærdighed, der jo i hvert fald ikke koster statskassen penge, for det eneste, det kan koste, er lidt på ATP'en, men det er ikke de voldsomme beløb. Det vil blive afklaret under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jeg har udmærket forstået alt, hvad fru Lilli Gyldenkilde har sagt, men det problem løses også inden for den videre ramme, som jeg har nævnt, og nøjagtig lige så hurtigt. Jeg kan ærlig talt ikke forstå, hvorfor SF har slået sig på den lille del af det, når jeg har nævnt i hvert fald fire områder, som der med lige så stor berettigelse kan fokuseres på lige nu og meget hurtigt.

Nu bliver det nok svært under alle omstændigheder at trække regeringen til fadet, men ho-

vedsagen er dog, at vi nu får startet på det. Det forslag, jeg har skitseret heroppefra, som Socialdemokratiet vil fremsætte, indeholder jo også en løsning af det problem, som fru Lilli Gyldenkilde nævner.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Når jeg ikke kan undlade at tage ordet en gang til, så er det, fordi jeg godt vil sige til hr. Taanquist fra Socialdemokratiet, at sidste gang vi fremsatte forslag om, at vi skulle lave om på det her, havde vi et langt større forslag. Det var, mens hr. Ole Henriksen var ordfører på ATP-sagerne.

Da lød det fra Socialdemokratiets side, at det ikke var noget, vi kunne gøre noget ved, fordi det var alt for dyrt, det var alt for omfattende. Nu kommer vi så med en lille flig af det, og så er argumentationen, at det skal vi ikke rette op på, fordi vi skal lave en meget større badulje ud af det her, der vil koste endnu mere.

Jeg forstår simpelt hen ikke argumentationen fra Socialdemokratiets side.

Pia Christmas-Møller (KF):

I Det Konservative Folkeparti ser vi en række problemer i den nuværende udformning af reglerne for ATP-ægtefællepension. Mange – ikke mindst efterlevende ægtefæller – oplever de nuværende betingelser som uretfærdige og urimelige, og vi vil meget gerne have rettet op på regelsættet, så det opleves som værende rimeligt, enkelt og fornuftigt for pensionstagerne.

SF's lovforslag lider imidlertid meget ved alene at tage fat på et enkelt hjørne af det samlede problemfelt. SF's forslag omhandler således udelukkende spørgsmålet om, hvor meget efterlevende ægtefæller kan få, når den pågældende i øvrigt er berettiget, og sagen er jo, at de nugældende regler opstiller en række restriktive betingelser for, at man overhovedet kan blive berettiget til at få noget som helst.

F.eks. vil jeg pege på nogle spørgsmål, som følger: Er det tidssvarende, og er det rimeligt, at man skal have været gift i 10 år? Er det rimeligt eller tidssvarende, at den efterladte skal være mindst 62 år på dødstidspunktet for overhovedet at komme i betragtning? Det er spørgsmål blandt andre, som må og skal stilles, og det tager SF slet ikke fat på, selv om – og her kommer